

Observandum verò (vt antè monui) caput decimum totum, & vndecimi priorem partem, de quibus hic agimus, esse continuationem descriptionis eorum, quæ sexta tuba significabat & denuntiabat: ideòque inter cætera versu septimo capitis decimi magnificè proclamari ab Angelo (alio tamen, quàm ex illis, qui septem tubas habebant) & instantissimè, maximèque planè cum authoritate præmoneri homines, dum clangit sexta tuba, cogitandum sibi esse illud etiam atque etiam, quando prodibit septimus Angelus, illum ipsum esse diem, qui rerum simul semelque omnium finem affert, id est, consummationem huius seculi, & tum venisse iudicium illud summum semper antea prædictum, nec differri vel ad momentum vllum, sed præsentem adesse iudicem ipsum omnium oculis conspiciendum.

Capitis vndecimi versus decimus quintus & sequentes, quæ omnia spectant adhuc ad quartam sectionem secunde partis.

Propterea tandem capitis vndecimi versus quinque postremi proponunt, & quasi subiiciunt oculis, diem illum consummationis seculi, & Domini aduentum tum formidabilem cunctis in vniuersum hostibus eius, tum optatissimum, iucundissimumque piis omnibus, qualis & eius descriptio fuerat in septimo sigillo, capite septimo versu nono, & sequentibus.

Quinta sectio secunde partis.

Caput duodecimum, decimum tertium, decimum quartum.

Et hæc quidem est eorum summa, quæ ad initium vsque capitis duodecimi legimus. Restabat autè (quia hoc erat Dei consiliù, & Christi, hæc omnia de Romano Papatu prænantiantis seruo suo Ioanni) vt tertio quoque visionis genere eadè omnia præsignificarentur, per septè scil. phialarù effusionè, quæ indicata fuerant in septè libri sigillis, & septem tubis. Sed antequàm id faciat Deus (cuius rei narratio est cap. 15. & 16.) media multa interiiciuntur ca. 12. 13. & 14. nec tamen sine causa, aut quasi temerè interrupta connexionè triplicis signorum generis ad rem eandem tendentium, sigillorum scilicet, tubarum, & phialarum. Quin imò quæ habentur visiones Ioanni oblatae cap. 12. 13. & 14. etsi eodem spectant, quò & sigilla, & tubæ, & phialæ diriguntur (nempe ad Ecclesiæ conditionem depingendam, quam Romanus Papatus, florentem alioqui, & sæcundam, vexat, obruit, pessundat, & omni nefario conatu conculcat, & profligat: Deus autem, quantumuis solitariam & profugam, conseruat incredibili miraculo, & insigni misericordia reducem postliminio exhibet omnium oculis, victoriosissimus ipse semper triumphator Diaboli, & Antichristi, per sanctos Christi fideles) etsi, inquam, idem est scopus, eadèque significatio eorum, quæ vidisse se scribit Ioannes cap. duodecimo, decimo tertio, & decimo quarto, quæ & priorum illorum: magis tamen hæc intexuntur, & media interponuntur toti narrationi, vt sint expositionis, & quasi commentarij vice cum præcedentibus illis visis, sigillorum scilicet & multò magis tubarum, tum omnium maximè iis, quæ postea sequuntur, phialarum scilicet effusioni toti.

Caput duodecimum.

Quia enim Euphratis, & Bestiæ facta fuerat mentio aliqua, fiet autem sæpius & expressius in septem phialis effundendis, ideò primum cap. 12. Ecclesia per visionem describitur Ioanni, diuino omni ornatu splendens mulier, & quasi parturiens sanctissima matrona, draco autem ei partuque, siue toti semini eius variè insidians simul proponitur.

Caput decimum tertium.

Deinde capite decimo tertio ostenditur bestia è mari ascendens, cui draco virtutem suam, & thronum suum, & potestatem magnam dedit: alia etiam bestia ascendens è terra, habens cornua duo similia Agni, sed loquens, vt draco: ita & imago bestiæ, & character, & nomen, & numerus nominis eius Ioanni prædicuntur: tum insanæ eius artes ad decipiendos incolas terræ: & hinc dicitur apparitura, & exstatura patientia & fides sanctorum.

Caput decimum quartum.

Postremò capitis decimi quarti pars prima, ab initio scilicet ad versum vsque sextum, Christi Ecclesiam totam simul collectam, & in cælis cum capite suo regnantem, prorsus scilicet conculcata & contrita omni aduersaria vi, depingit omni sanctæ lætitiæ expressione. Eiusdem autem capitis secunda pars, à versu scilicet sexto ad versum 14. complectitur, & pronuntiat, quibus progressionibus, & quo rerum exitu, in regnum illud cæleste ascensura sit Ecclesia: nempe quia Euāgelij prædicatione omnes gètes & tribus, & linguæ, & populi, & admonebuntur, vt Deum verè timeant purèque adorent, & maximè seriò certiores fient impendentis exitij Babylonis vrbi illi magnæ, omnibusque adorantibus bestiam, & imaginem eius, &c. Postrema pars eiusdem capitis 14. à versu scilicet 14. ad finem vsque, habet descriptionem Christi ad iudicium venientis, sub figura hominis super nubem candidam